

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žižkové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi tímto úřadem a **Okresním soudem ve Vyškově** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu ve Vyškově pod sp. zn. 6 C 107/2010, o zaplacení částky 2295 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Aspekt invest s. r. o.**, se sídlem v Brně, Purkyňova č. 103, IČ 27688135, zastoupená JUDr. Marií Buchtovou, advokátkou se sídlem v Modřicích, U Hřiště 746, a žalované **P. F.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu ve Vyškově pod sp. zn. 6 C 107/2010, o zaplacení částky 2295 Kč s příslušenstvím, **je** soud.
- II. Usnesení Okresního soudu ve Vyškově ze dne 31. března 2010, čj. 6 C 107/2010 - 15, **se zrušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 9. července 2010 se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., mezi ním a Okresním soudem ve Vyškově (dále též „okresní soud“) ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 6 C 107/2010.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně Aspekt invest s. r. o., podala dne 24. března 2010 proti žalované P. F. návrh na vydání platebního rozkazu o zaplacení částky 2295 Kč s příslušenstvím. Žalobkyně v návrhu uvedla, že „na základě Rámcové smlouvy uzavřené mezi ní a poskytovatelem veřejné mobilní telekomunikační služby Telefónica O2 Czech Republic a.s. zprostředkovávala žalované mobilní telekomunikační služby, a to na základě Smlouvy o užívání SIM karty uzavřené mezi žalobkyní a žalovanou dne 4. 6. 2009“; že „v souladu s bodem 5 citované smlouvy o užívání SIM karty byla žalovaná povinna uhradit jí částku za mobilní služby nejpozději do 20. dne v měsíci“; že „podle bodu 6 citované smlouvy je oprávněna účtovat žalované smluvní pokutu 0,1 % z dlužné částky za každý den prodlení

s plněním závazku“; že „účtovala žalované za telekomunikační služby fakturami vystavenými vždy 10-tého dne daného měsíce a splatnými 20-tého dne tohoto měsíce“; že „celkový dluh žalované z nezaplacených faktur činí částku 1795 Kč“; že „náklady na vymáhání pohledávky činí částku 500 Kč“ a že „celková částka činí 2295 Kč“.

Okresní soud ve Vyškově usnesením ze dne 31. března 2010, čj. 6 C 107/2010 - 15, předmětné řízení (o zaplacení částky 2295 Kč s příslušenstvím) zastavil (výrok I) a rozhodl, že soudní poplatek ve výši 600 Kč bude vrácen žalobkyni (výrok II.) a že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok III.). Okresní soud mimo jiné uvedl, že „podle § 7 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, Český telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé“; že „rozhodování sporů o povinnosti účastníka k finančnímu plnění mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a účastníkem o poskytování telekomunikačních služeb nepatří do pravomoci soudu, nýbrž Českého telekomunikačního úřadu jako ústředního správního úřadu pro výkon státní správy ve věcech stanovených zákonem o elektronických komunikacích“; že „nedostatek pravomoci soudu je nedostatkem podmínky řízení, který nelze odstranit“ a že proto „v souladu s ustanovením § 104 odst. 1 o. s. ř. řízení zastavil a rozhodl, že věc bude postoupena k vyřízení orgánu, do jehož pravomoci patří“.

Český telekomunikační úřad poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. V návrhu popřel svou pravomoc v dané věci, neboť jeho pravomoc je dána pouze v případě sporů mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě (§ 129 zákona o elektronických komunikacích). V tomto případě ovšem žalobkyně není osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích. Žalobkyně žalované služby elektronických komunikací neposkytovala, nýbrž jí služby elektronických komunikací poskytované poskytovatelem těchto služeb, tj. společností Telefónica O2 Czech Republic, a. s., zprostředkovávala. Podle navrhovatele je v postavení účastníka služeb elektronických komunikací žalobkyně. Spor mezi žalobkyní a žalovanou tedy není sporem o zaplacení ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací ve smyslu § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, ale sporem vyplývajícím ze soukromoprávního vztahu vzniklého mezi žalobkyní a žalovanou, k jehož rozhodování má pravomoc Okresní soud ve Vyškově. Z těchto důvodů navrhovatel navrhl, aby zvláštní senát vydal usnesení, jímž by rozhodl, že příslušný vydat rozhodnutí v dané věci je soud, a kterým by shora citované usnesení okresního soudu o zastavení řízení zrušil.

Podstatou kompetenčního sporu je otázka, zda má o předmětné platební povinnosti žalovaného rozhodnout soud nebo navrhovatel. Esenciální pro řešení této otázky je pak zjištění, zda žalobkyně, která se po žalované domáhá tvrzené platební povinnosti na základě shora uvedených žalobních tvrzení a s odkazem na smlouvu uzavřenou mezi účastníky, je poskytovatelem veřejně dostupné služby elektronických komunikací či nikoliv.

Komunikačními činnostmi ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) až c) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále také jen „zákon o elektronických komunikacích“) jsou zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací a provozování přístrojů.

Podle § 129 odst. 1 cit. zák. telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Zvláštní senát sdílí názor navrhovatele, že v posuzovaném případě žalobkyně žalované (žádné) komunikační služby neposkytuje, nýbrž jí – dle předmětné smlouvy ze 4. června 2009 – specifikované služby (pouze) za úplatu zprostředkovává. Za daného skutkového stavu věci tudíž nelze dovodit, že by žalobkyně byla osobou vykonávající komunikační služby ve smyslu zákona o elektronických komunikacích a že by vzniklý spor mezi ní a žalovanou měl rozhodovat Český telekomunikační úřad.

Zvláštní senát z uvedených důvodů proto vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu ve Vyškově, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud ve Vyškově pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. února 2011

JUDr. Pavel Vrchá
předseda zvláštního senátu